

beløb. Men jeg har ikke ved den Forhandling, som fandt Sted, bilagt dette med talmæssige Oplysninger. Dette vilde jeg imidlertid gerne have Lov til at gøre, og jeg har derfor bedt den højtærede Formand for Udvalget om at faa et Samraad mellem anden og tredie Behandling for at kunne godtgøre overfor Mindretallet, at den Anskuelse, som er udtrykt i den af mig citerede Sætning, er urigtig, og paa Grundlag heraf at stille et nyt Mæglingforslag til Udvalgets Overvejelse. Allerede af denne Grund vil jeg derfor heller ikke finde det rigtigt at udtale mig yderligere paa nærværende Tidspunkt af Forhandlingen.

Overfor det ærede andet Mindretal har jo adskillige af de Bemærkninger, jeg her har fremført, ogsaa Gyldighed. Overfor dette Mindretals Standpunkt med Hensyn til Beskatningen skal jeg kun sige, at der ved deres Ændringsforslag nødvendigvis vil medføres en Tvang for Kommunerne til at lade Dyrtilsskatten hvile i langt højere Grad paa den jævne Middelstand, end man skulde forvente, at dette Parti kunde ønske, at den kom til at hvile.

Jeg skal med disse Udtalelser tiltræde de Udtalelser, som er fremsatte fra et Par Medlemmers Side med Hensyn til at stemme imod de stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Kragh): Til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) skal jeg bemærke, at det ingenlunde har været min eller Udvalgets Hensigt at stille Forholdene paa Hovedet, saaledes som det ærede Medlem udtrykte det, ved de Bemærkninger, som er fremsatte nederst i første Spalte af Betænkningen. I disse Bemærkninger skal ikke ligge andet end dette, at ved at foretage prisregulerende Foranstaltninger i Henhold til § 2 kommer Kommunerne til i større Grad, jo mere omfattende disse Foranstaltninger gøres, at yde en Trediedel af det Beløb, der finder Anvendelse, ogsaa til Støtte for de velstillede, og derigennem vil Kommunernes Budgetter tynges stærkere, end Tilfældet vil blive, hvis man holder sig til Foranstaltninger i Henhold til § 1, og endvidere vil ogsaa den Evne, som Staten har til at hjælpe i disse trange Tider, faktisk mindskes, jo mere man ved forandrede Lovbestemmelser lægger Beslag paa Statens Støtte til saadanne Foranstaltninger, som foretages paa kommunalt Initiativ i Henhold til den bestaaende Lovs § 2.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) vilde, synes det mig, paastaa,

at det under første Behandling her i Salen skulde være fremkommet som Venstres Betragtning, at 27 Kr. var for rigeligt. Maa jeg derom have Lov til at sige, at Ordene, hvis jeg ikke husker fejl, faldt saaledes, at et rimeligt Skøn ogsaa maatte være et rigeligt Skøn, men begge Dele, Rimeligheden og Rigeligheden, burde underkastes Overvejelse, og da den højtærede Minister ved sit Forslag jo faktisk havde ønsket 9 Kr. lagt til de 15 Kr., saa maatte man formene, at den højtærede Indenrigsministers Skøn gik i Retning af, at dette var rimeligt og rigeligt. Vel ved jeg, at den højtærede Minister foruden dette ønskede visse Foranstaltninger holdt udenfor Maksimumsbeløbet, men jeg finder ikke, at det i Salen lykkedes for Ministeren at gøre klart, hvilken Betydning det i Virkeligheden vilde have, og jeg har heller ikke Indtryk af, at det var Tilfældet i Udvalget. Jeg har imidlertid ikke ønsket at rejse nogen yderligere Debat om dette Spørgsmaal.

Derimod nødes jeg til at paatale en anden Bemærkning, som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) fremsatte, og hvoraf det synes at fremgaa, at han vil mene, at Partiet Venstre paa et Tidspunkt under denne Forhandling har ment det rimeligt at tage Byrderne fra de store Skatteyderes Skuldre og lægge dem paa Mellemstandens, og han var glad over, at Partiet Venstre i saa Henseende nu havde forandret Standpunkt. Jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem støtter denne Betragtning. Jeg gav udtrykkeligt til Kende, og jeg har ogsaa udtalt det under denne Forhandling, at vi saa paa denne Sag saaledes, at en stigende Skala for Udskrivning af de øgede Skattebeløb, som, hvis dette Forslag bliver til Lov, vil blive fornødne, maatte vi finde rimelig. Jeg har kun, da det foreliggende Forslag er saa ganske uden Oplysninger i Henseende til, hvorledes den foreliggende Skala vilde virke, ytret nogen Betænkning i Retning af, at den kunde i sin Virkning falde saa haardt, at man maatte være betænkelig ved at gaa til Vedtagelse af den. Men da den højtærede Minister jo faar det i sin Haand at approbere de Regler, som man vil bringe til Anvendelse ude i Kommunerne, nærer vi indenfor Mindretallet det Haab, at en saadan Approbation kun vil blive givet, naar det af den højtærede Indenrigsminister maatte findes, at Anvendelsen af Reglerne i den vedkommende Kommune i det Omfang, som Kommunalbestyrelsen maatte ønske, former sig saaledes, at Byrden,